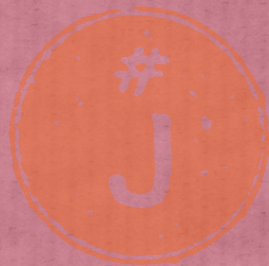

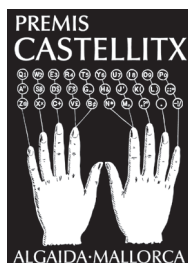
Llorenç Antich Trobat

Desjuntament

Rosa d'Or de Poesia Popular (Glosat)
Certamen Literari de Castellitx

ALGAIDA, 1978

Col·lecció Binària · Premis Castellitx · PCI978-G-R-0069-0045

© del text: Llorenç Antich Trobat

© de l'edició: Ajuntament d'Algaida, 2013

Coberta, maquetació i disseny de la col·lecció: Bartomeu Salas Mascaró

Coordinació editorial: Bartomeu Salas Mascaró

Ajuntament d'Algaida

C/ del Rei, 6 · 07210 Algaida (Illes Balears)

Tel.: 971 12 50 76 · 971 66 56 79

ajuntament@ajalgaida.net

premiscastellitx@ajalgaida.net

biblioteca@ajalgaida.net

www.ajalgaida.net

Queden totalment prohibides, sense l'autorització per escrit dels titulars del copyright, qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació, total o parcial, d'aquesta obra.

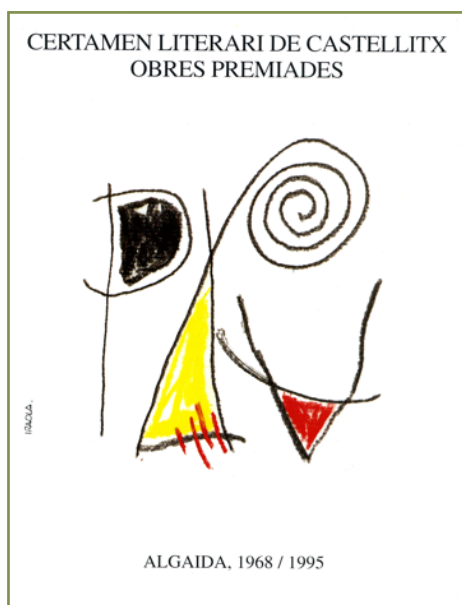
Llorenç Antich Trobat

Desjuntament

Rosa d'Or de Poesia Popular (Glosat)
Certamen Literari de Castellitx

ALGAIDA, 1978

L'any 1978 el Certamen Literari es convocà sota la denominació *XI Certamen de Poesia i Prosa i el IX Concurs de Poesia Popular (Glosats) amb motiu de la Festa de Santa Maria de la Pau de Castellitx*. Formaren el Jurat els senyors Pere Mulet Cerdà, Josep Maria Llompart de la Peña, Gabriel Janer Manila, Baltasar Coll Tomàs i Llorenç Capellà Fornés.

El glosat *Desjuntament* de Llorenç Antich Trobat fou publicat per primera vegada al recull *Certamen Literari de Castellitx. Obres premiades 1968/1995* (Algaida: Ajuntament d'Algaida, 1995).

La il·lustració de la coberta del volum que recull les obres guardonades als Premis Castellitx entre el 1968 i el 1995 és de Paco Iraola.

Desjuntament

Un escrit ple d'esperança
rebrosta, avui, dins mon cor;
veig que s'espassa la por,
la por feta a cop de llança.
Un Poble està de folgança
pel consistori que es mor.

Dir que es mor no és bona dita,
perquè segons tenc entès...
al veure del bon pagès
ja nasqué just baix la fita,
d'on arriba la sospita
del qui esser vol i no és res.

Per això tothom s'afua,
cansat d'aguantar la creu,
i alçant fort la seva veu
el seu desig es traspua.
La veritat és tan crua
que el que mor sols no s'ho creu.

LLORENÇ ANTICH TROBAT

El romànic empedrat
ha donat el braç a tòrcer
i el lligam ha perdut força
de tants d'anys d'estar fermat.
Encara que trepitjat,
hom s'aixeca si s'esforça.

I aquesta gran aixecada
del dia quinze de juny
que assenyali amb nou encuny
l'enyorada retirada
de tanta amargor juntada
i que el Poble avui desjuny.

Vol saber a tota costa
tantes coses que no sap,
que les té voltant del cap,
però no hi troba resposta.
A poc a poquet s'acosta
a destapar el negre tap.

Que per tot en facin crides,
que surtin tots als portals.
No volem més mandat fals,
més ordres que ens són ferides;
que el Poble tengui les brides
dels nous drets municipals!

S'han acabat les ditades
donant la mel i la sal,
repartint el bé i el mal
per les mateixes marjades.
Les decisions primfilades
són del Poble en general.

DESJUNTAMENT

D'aquest Poble que sols fou
aigua estancada d'escletxa,
però que ha trobat la bretxa
per a dir... «siau qui sou»,
rompent el dogal i el jou
i el lligam de tanta fletxa.

Que canvia el blau per rosa
i que per tot va dient:
«No moguis, Ajuntament,
del Municipi cap cosa!
Descansa amb pau i reposa.
Ja està bé de moviment!

